

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J.**, advokát, A., správca konkurznej podstaty úpadcu D., Bratislava, IČO: X., zast. J. advokátom, AK Š., Bratislava, proti žalovanému: **E., spol. s r. o., B.**, IČO: X., zast. J., advokátom, AK N., o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 192/2007-36 zo dňa 26. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 4. septembra 2007 č. k. 44 b 20/2007-21 a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 548,-- Sk na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania podaného žalovaným a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 3 096,-- Sk. Vychádzal z toho, že žalovaným uplatnený dôkaz prezentujúci dôvod na obnovu konania, nie je dôkazom osvedčujúcim skutočnosť, že tento dôkaz nemohol uplatniť v pôvodnom konaní bez svojho zavinenia, čo je vysoko nepravdepodobné, pretože sa na ňom nachádza jeho podpis ako podpis konateľa žalovaného a jeho pečiatka. Žalovaným uvedená skutočnosť, že o tomto doklade nevedel, a ani ho nemal medzi svojimi dokladmi,

a preto ho nepoužil v základnom konaní, je v tomto konaní právne bezvýznamná, pretože túto situáciu si zavinil sám žalovaný, i keď z nedbanlivosti.

Odvolačí súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne, nakoľko v prejednávanej veci je zrejmé, že o listinnom dôkaze – výpovedi poisťnej zmluvy č. 320000252 listom zo dňa 19.07.1999, o ktorý žalovaný opiera svoj návrh na obnovu konania, vedomosť musel mať alebo mal ju mať. Tento dôkaz preto nie je spôsobilým dôvodom na obnovu konania tak, ako to správne konštatoval i súd prvého stupňa.

Voči tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalovaný. Uviedol, že súd nepovažoval za opodstatnenú obranu žalovaného, že konateľ žalovaného neuzavrel so žalobcom predmetnú poisťnú zmluvu č. 320000252 dňa 31. augusta 1998, resp., že túto zmluvu uzavrel svedok J. bez toho, aby mal k takémuto úkonu od konateľa – žalovaného splnomocnenie. Žalovaný ďalej tvrdí, že uvedený dôkaz nemal v držbe a zároveň ani nemal k nemu prístup. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1), prejednal vec podľa § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p., a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podľa ust. § 242 O. s. p., dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd nevzhladol vady podľa ust. § 237 v konaní odvolacieho súdu.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 nie je daná tvrdením dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád v tomto ustanovení uvedenou, ale je prípustné

len vtedy, ak rozhodnutie skutočne takouto vadou aj trpí. Ak dovolací súd zistí, že rozhodnutie nie je niektorou z uvedených vád postihnuté, dovolanie odmietne, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 239 ods. 1, dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. V danom prípade odvolací súd uznesením potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, to znamená, že i z tohto dôvodu nie je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu;

b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia;

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V zmysle uvedeného, predmetné dovolanie tiež nie je prípustné.

Podľa § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Dovolanie žalovaného smerovalo aj proti výroku o trovách odvolacieho konania, čo v danom prípade je tiež neprípustné.

Podľa prvej vety ust. § 243b ods. 4 O. s. p., ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Za tejto situácie Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací nevzhladol v postupe odvolacieho súdu nesprávnosť, a preto dovolanie podľa ust. § 218 O. s. p. v súvislosti s ust. § 243b ods. 4 odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.